

Piekdiena, 2017. gada 22. decembris

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS DUSKURZEMEI

Ko likt
svētku
galdā.
9. lpp.

Labu darīt,
prieku
radīt.
6.-7. lpp.

Sešgadniece Elza par
Ziemassvētku vecīti: „Tas, kas
iet uz pulciņiem, nav īsts. Bet
tas, kas nes dāvanas, tas ir.”
8. lpp.

Siltus Ziemassvētkus

jūsmājās!

Aivara Vētrāja foto

ĪSĪNAS

Svētkos nūjos

26. decembrī 12.00 Skrundas un kaimiņu novadu ļaudis aicināti uz bezmaksas nodarbībām nūjošanā sertificētas treneres Dženetas Krūmiņliepas vadībā. Pulcēties Pilskalna estrādē, inventārs būs pieejams, bet var ņemt savas nūjas. Sliktos laika apstākļos nenotiks.

CSDD gadumijā

24., 25., 26. decembrī un 1. janvārī CSDD klientu centri būs slēgti. 23. un 30. decembrī strādās tās tehniskās apskates stacijas, kurām sestdienas ir darbdienas. No 2. janvāra darbs tiek atsākts, kā ierasts. Vairāk: www.csdd.lv.

Autoostai sava lapa

SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* internetā izveidojusi autoostas mājaslapu: www.kuldigasautoosta.lv. Tajā ir jaunākā informācija par izmaiņām maršrutos, kā arī Kuldīgas novada un tālsatiksmes autobusu kustības grafiks.

Meklē šoferi

Līdz 2. janvārim Laidu pagasta pārvaldē var pieteikties autobusa šofera konkursā. Prasības: vidējā vai vidējā profesionālā izglītība, D1 vai D kategorijas vadītāja apliecība, kvalifikācija (kods 95) un digitālā karte. Ilggadējais autobusa vadītājs Ilmārs Zonbergs devies pensijā.

Nākamais laikraksta numurs - 27. decembrī. Tajā lasiet:

- Ko lemj Alsungas un Kuldīgas novadā.
- Šgada svarīgākie notikumi.
- Kā izvairīties no infarkta un insulta.
- Lai Ķoniņciems atdzīvotos.

REDZĒJUMS

Par
dvēseles
labsajūtu

Gada tumšajā laikā atmiņā nāk Dānijas Laimes pētniecības institūta direktora Meika Vaikinga (*Meik Wiking*) *Mazā hygge* grāmata*. Tā ar mani atceļoja no Čikāgas, jo bagāžas svārs nelikās pietiekami nopietns iemesls grāmatiņu izlaist no rokām, taču šoziem pamanīju, ka tā iztulkota arī latviski. Visgrūtākais arī pašiem dāņiem ir definēt *hygge*. Tieši omulība esot iemesls, kāpēc pētījumos par laimīgāko nāciju pasaulē dāņi gadu no gada ieņem pirmo vietu.

„Kā kļūt par
laimīgāko nāciju
pasaulē?”

M.Vaikings ilustrē ar piemēru: pēc gara pārgājiena kalnos visi draugi, apvilkuši vilnas zeķes un adītas jakas, atpūšas siltumā koka būdīnā. Sprēgā kamīns, smaržo sautējums, un kāds klusi malko karstvīnu. Vai varētu būt vēl lielāka omulība? Jā, ja ārā gaudotu sniega vētra. *Hygge* ir teju kā māksla savā ikdienā radīt īpašu tuvības, siltuma un dvēseliska komforta brīžus.

Brīnīs vai ne – grāmata sākas ar nodaļu par gaismu. Dāņi ir kā apsēsti ar svecēm un dedzina tās cauru gadu, turklāt vairākas vienlaikus. Svece nekalpo kā liesmiņa, kurā raudzīties, bet kā gaismas avots telpā. Jā, arī mūsdienās. Būtiska ir arī ikoniskā PH lampa – dizainera Paula Henningsa radītais gaismeklis. Ne velti tiek citēts

Laura Bitiniece,
tālr. 63350567;
redakcija@
kurzemnieks.lv

pats mākslinieks: „Lai telpu pareizi izgaismotu, nevajag daudz naudas, taču vajadzīga kultūra.” Tas gan nenozīmē, ka PH lampas ir lētas. Oriģināls maksā ap tūkstošiem eiro, un runā, ka to iegādājas pat dāņu studenti, knapieties citās vajadzībās.

Hygge nav iedomājama arī bez ēdiena. Vislabāk, ja tas ir lēni un nesteidzīgi gatavots ģimenes vai draugu lokā, vakaru pabeidzot ar kopīgu maltīti. Vēl labāk, ja receptes ir senas, izejvielas – dabiskas un pašu audzētas (vai pašu iekonservētas, vai vismaz pirktas veikalā pie pazīstama tirgotāja). Ēdiena gatavošana, kad ciemiņi ierodas ar sastāvdaļām, ir īsta *hygge*. Dāņi aicina draugus uz mājām, priecāties, ka intravertajiem tas ir arī labs socializēšanās veids.

Katrā mājā noteikti jāatrodas *hygge*krog – omulīgam stūrītim, iekārtotam tieši tā, kā tu to vēlies. Ērtā krēslā, uz palodzes vai uz grīdas – galvenais, lai tas ir silts, tajā atrodas kāda sega un spilvens un apgaismojums ir perfekts. Papildus šo izjūtu mājās rada kamīns, sveces, koka izstrādājumi, grāmatas, keramika, kaut kas no dabas (čiekuri, zvērādas, lapas, rieksti, ogas) un antikvāras lietas. *Hygge* iestājas par īsta koka, ne imitācijas grīdu un mēbelēm, par rokās uzsilušu māla krūzi, nevis fajansa. Tas paredz, ka pareizi iekārtota vide harmonizē mūs un attiecības.

Jā, kā gan latviski to īsti tulkot?

* Var tulkot arī kā omulību

MUMS RAKSTA

Paldies par iejūtību un pacietību

„Ar Kuldīgu kopš negadījuma mani saista ciešas saites, jo turpodos katru nedēļu. Man ir rehabilitācija pēc smaga potītes lūzuma. Un, lai gan mani pārsteigt grūti, esmu patīkami pārsteigta par fantastiskajiem cilvēkiem, kurus tur sastopu. Ikviens ir savā vietā un cenšas man palīdzēt, cik spēj. Mani pašu pārņem izmisums par spītīgo kāju, kas negrib darīt savu darbu – staigāt. Bet ne manus

trenerus. Vislielākais paldies Valdim un Aigaram par iejūtību, prasmi strādāt un pacietību! Es ļoti centīšos jaunajā gadā staigāt labi, cik vien spēju. Daudz jums veselības, izturības, lai pacienti ir paklausīgi un centīgi!

Gaišus svētkus vēlot –
Natālija Balode,
Saldus novada deputāte

Iemītniekiem jāvienojas

Kurzemnieks saņēmis Padures pagasta Atvaru iedzīvotāju vēstuli par mājas slikto stāvokli.

Tajā rakstīts: „Tā ir sāpju māja. Pirmajā stāvā kājas salst, pagrabā ūdens, no otrā stāva tualetes pa sienu tek ūdens. Kā tadā gaisā dzīvot? Pēdējā laikā nav tīrītas krānsis, šķūņu arī visiem nav. *Atvaros* tikai trīs cilvēki strādā, pārējie – seniori. Pagastā ir māja *Ūsas*, tajā visi ir strādājošie, bet māja esot sociālā. *Ūšu* iedzīvotājiem ir dušas, bet mums šā tā jāmazgājas bļodā.”

Atvarus apsaimnieko SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP). Uzņēmuma darbinieki norāda, ka šādu informāciju no *Atvariem* nav saņēmuši. Ēkas uzkrājumā esot ap 700 eiro. Ja iemītnieki vēloties kādus uzlabojumus, to varot izdarīt, ja iedzīvotāji vienojas un informē apsaimniekotāju. „Ilgstošo lietavu dēļ šogad gruntsūdens līmenis ir ļoti augsts, tādēļ ne vienai vien mājai noplūdis

Kuldīgas komunālie pakalpojumi:
biroja administratore
tālr. 63321963; e-pasts:
kkp@kuldiga.lv; mājaslapa, kurā var
uzrakstīt ziņojumu: www.kkp.lv.

pagrabs. Dūmvadus un to pakājes KKP apsaimniekotājās mājās pēc grafika tīra sertificēts skursteņslauķis Elijs Bite, bet apkures ierīces jātīra katram lietotājam pašam vai jāpieaicina speciālists,” teikts KKP atbildē.

Pagasta pārvaldes vadītāja Brigita Lange stāsta: lai gan *Atvaros* mīt maznodrošināti un trūcīgi cilvēki, sociālās mājas statuss tai nav piešķirts. Tur ir 16 dzīvokļi ar mazāku platību nekā *Ūsās*, tāpēc arī īres maksa ir mazāka. Iedzīvotāji saņem visus pabalstus, kādi pienākas. Sausās tualetes ir mājā iekšā, un pirmajā stāvā atrodas brīvkāns. Ja ūdeni ievilkta katrā dzīvoklī, tas komunālos maksājumus sadārdzinātu, turklāt šobrīd tam neesot naudas.

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai ticat Ziemassvētku brīnumam?
Kādus brīnumus pats esat piedzīvojis?

Solvita Ofkante, auklē bērnu: – Ticu. Īstu Ziemassvētku brīnumu vēl neesmu piedzīvojusi, bet ceru, ka varbūt notiks šogad. Mans lielākais brīnums noteikti ir mans bērns.

Jānis Valdmanis, Ventspilī strādā ošā: – Laikam vairs ne. Mazotnē, kad vēl ticēju Salavecim vai Ziemassvētku vecītim, tad arī ticēju Ziemassvētku brīnumam. Dzīvē bijuši daudz labi notikumi, kas liekas kā brīnumi. Tāda ir arī laba veselība, ko katrs grib piedzīvot.

Andris, pensionārs: – Ziemassvētku brīnumam nekad neesmu ticējis. Armijā pagājušā gadsimta 70. gadā gan esmu piedzīvojis īstu brīnumu – redzēju, kā viens vīrs pārvērtās par āzi un ieskrēja mežā. Riebīga smaka bija jūtama. Laikam bija velns.

Uldis, šoferis: – Jā, ticu. Tas ir katrā pašā iekšā – kam katrs tic. Bērniībā ticēju vairāk, ka kādreiz piedzīvošu brīnumu, pieaugušā gados ar to ir citādāk. Saprotu, ka katrs pats var to radīt un tad tam ticēt.

Aivita Osīte, auklē bērnu: – Brīnumi var notikt katru dienu, tāpēc jau nav jāgaida Ziemassvētki. Pati neatceros, ka būtu kādu piedzīvojusi, jo vairāk domāju, ka viss atkarīgs no paša, nevis kādiem brīnumiem.

Līga Čera, auklē bērnu: – Pro-tams! Brīnums katram nozīmē ko citu, kādas konkrētas lietas. Cilvēkam ir cerības, sapņi – viņš pieķeras tiem un tic, ka notiks, un, kad notiek, tad domā, ka tas ir brīnums.

Jolanta Hercenberga, Lāsmas Reimanes foto

MANUPRĀT

Ar nīgrumu var brīnumu aizbaidīt

Skolās mācības nomaina svētku atmosfēra: klases vakari, karnevāli, pašapdāvināšanās, Ziemassvētku vecītis nes saldumus, bērni skaita dzejoļiņus. Protams, tā ir spēle. Protams, konfektes neatnes no meža izbrīdītiņš ar garu bārdu, bet sagādā vecāki. Reizēm uzrodas labdaris – pašvaldība, darba devējs vai sponsors, kas paciņas sarūpē. Bet reizēm neuzrodas, un tad ik gadu kāds nav apmierināts, ka citi viņa atvasei saldumus nav sagādājuši, jūtas aizkaitināts, ka tiek traucēts viņa miers, lai nodarbotos ar niekiem, kuriem ne pats, ne viņa atvase vairs ticot. Mēs katrs varam izlemt, vai spēlēt par Ziemassvētku brīnumu piedalīties. Negribi – nepiedalies. Bet parasti piedalās arī neapmierinātie, tikai – pukstot. Izbļautās, ka jāpērk dāvana skolotājam vai vēl kādam, kurš piedalās bērna audzināšanā; ka īsti labs nav paciņas saturs; ka sliktā dāvana gadījies pašapdāvināšanās akcijā. Tā piemirstot, ka Ziemassvētku brīnumā ne jau paciņas saturs vai rotaļlietas izskats ir svarīgākais. Ja ar katru negāciju no brīnumu puķes noraujam pa ziedlapiņai vien, paliek tikai mieles.

Jolanta Hercenberga, tālr. 63350568,
jolantah99@gmail.com

Kurzemnieks
Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567; redakcija@kurzemnieks.lv;
reklāmas nodaļa – 63324881; sludinajumi@kurzemnieks.lv

Izdavējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poligrāfijas grupa Mūkusala*, Rīga, Mūkusalas ielā 15a. Metiens – 3856.

SVĒTDIEN – 4. ADVENTE

Mīlestības priekšā

Pārdomās dalās Kuldīgas novada muzeja speciāliste Liene Blūma.

„Šodien ir strauja. Mūs nemiņīgi ietekmē mūsu pašu, apstākļu un sabiedrības uzlikti termiņi darāmajam. Jāpaspēj tik daudz, bet laika nepārtraukti atliek mazāk un mazāk. Īpaši decembrī, kad divkārt tiek pārbaudīta mūsu spēja būt daudzfunkcionālām būtnēm, kas diennaktī var radīt vairāk stundu, lai visu paveiktu. Mums ir pienākumi, taču reizēm pārsteidzoši izrādās: mazāk ir vairāk.

Adventes laiks ir svarīgs, lai mēs mācītos to *mazāk*. Lai apstātos, norimtu, ieklausītos – tuvākajā, sevī un Dievā. Mīlestība ir darbības vārds, bet nav iespējams darboties, ja prioritātes sašķobītas pašos pamatos. Ja esam iztukšoti un nevaram otram neko iedot.

Ar Dievu ir citādi – Viņa darbīgajai mīlestībai nav robežu. Dievs redz mūsu nespēku, nespēju visu paveikt laikā, mūsu nepareizību tik daudzos līmeņos, tāpēc sūta Kristu. Viņš ir tālredzīgs un gatavs ziedoties, lai mēs kļūtu par tiem, par kuriem esam iecerēti būt. Tautas dzejnieks Imants Ziedonis teicis: „Tad apstājās laiks, un tā bija mīlestība, jo tikai mīlestības priekšā tas apstājās.” Tieši tāds ir arī Kristus brīnumainās piedzimšanas stāsts. Tas ir stāsts par mīlestību, kuras priekšā apstājās laiks, mainās tā ritējums un nozīmība arī mūsu acīs. Šī īpašā piedzimšana mudina dziļāk un citādāk uzlūkot situācijas, kurās esam. Saprātne

Kuldīdzniece Liene Blūma: „Lai mums ir gudrība atcerēties un otram novēlēt: „Gods Dievam augstībā, miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts!” Neaizmirstot vēlējuma pirmo daļu – godu un slavu Tam, kurš piedzima, lai nomirtu un augšāmceltos.”

par mums dāvāto žēlastību tik tiešām izaicina uz pilnīgāku un darbīgāku mīlestību pret otru.

Ziemassvētku ainas ir pilnas gaismas, siltuma un mīluma. Tas svarīgi, jo visam ir sākuma punkts, bet, lai arī kā mums patiktu globālais apdāvināšanās laiks, Kristus esamības dziļākā jēga parādās krusā sišanā Lieldienās. Šis saiknes saredzēšana parāda plašāku ainu un ļauj pilnīgāk novērtēt patieso Dieva dāvanu.

Šodien pieprasa skriet, darīt,

vienu mēr būt pirmajam. Taču, to apzinoties, var aplūkināt pasaulē klīdzējus, kas mūs mudina savus resursus tērēt bieži vien gluži neapdomātās darbībās. Laikā, kad lielveikalu rindas gluži kā darāmo lietu saraksts šķiet teju bezgalīgas. Laikā, kad esam tendēti tik vajadzīgo klusumu pārvērst troksnī, bet tad, kad vajadzētu gaviļēt, – gaužamies. Laikā, kas dažādu apstākļu ietekmē daudziem nav viegls.”

Lienes Blūmas arhīva foto

Betlēmes gaismu iedegs lukturī

Visas Ziemassvētku dienas Sv. Annas baznīcas dārzā īpaša torņa galā degs liesmiņa, kas aizdegta Kristus dzimšanas pilsētā Betlēmē.

Pēc Austrijas skautu ierosmes daudzus gadus tā no Izraēlas tiek atvesta uz Eiropu. Mūsu virzienā no Austrijas caur Poliju un Lietuvu tā nonāk līdz Dobelei, no kurienes ik gadu to atved Kuldīgas 58. kristīgo skautu vienība. Taču šoreiz draudzes dārzā viņi bez nevienas naglas sameistarējuši 10 metru augstu torni, kurā Betlēmes gaisma kopš vakardienas iedegta lukturī. Ideja dzimusi jau vasarā – Latvijas skautu un gaidu kustības 100. jubilejas nometnē Madonā. Kā skaidro skautu vadītājs Jānis Bubinduss, lukturis simbolizē zvaigzni, kas ganiem un arī trim Austrumu gudrajiem rādīja ceļu, liecinot par Dieva dēla piedzimšanu Betlēmes kūtiņā. Savukārt svētdienas skolas bērni sagatavojuši burciņas ar svečītēm, kam būtu jādeg divas diennaktis, un sestdien skauti tās aiznesīs 17 draudzes vecākajiem cilvēkiem, kuri paši uz dievnamu atnākt nevar.

Arī šogad ikviens savu sveci ar Betlēmes gaismu var aizdegt baznīcā un dalīties tālāk.

Dina Poriņa
Lāsmas Reimanes foto

Šajos Ziemassvētkos Kuldīgas kristīgie skauti Sv. Annas baznīcas dārzā uzbūvējuši 10 m augstu torni, kura galā lukturī ievietos no Betlēmes atvesto liesmu.

Ar labi padarīta darba izjūtu

Kuldīgas bibliotēkas draugu gada nogales tikšanās reizē mūziķi Anta Enģele un Marko Ojala lika atcerēties kādreiz labi zināmas, bet sen aizmirstas dziesmas.

Ar sen aizmirstām melodijām, gaiši un sirsniņi Kuldīgas galvenās bibliotēkas atbalstītāji, partneri un čaklākie lasītāji varēja pavadīt pēcpusdienu, ko iestāde tradicionāli gada nogalē rīko saviem draugiem.

Par pozitīvām emocijām gādāja mūziķi Anta Enģele un Marko Ojala. Iestādes direktore Laima Mirdza Ostele īsi pastāstīja par paveikto. Gads beidzies ar novada bibliotēku tīkla reorganizāciju. Galvenajai bibliotēkai pievienotas 17 struktūrvienības. Akreditācijas komisija augstu novērtējusi piecos gados paveikto un akreditējusi iestādi uz nākamajiem pieciem.

Šogad bibliotēka sāka lasītājiem piedāvāt elektroniskos izdevumus angļu valodā. Jaunums ir arī iespēja reģistrētajiem lietotājiem no mājām izmantot bibliotēkas abonētās vērtīgās datu bāzes. Daudz enerģijas ieguldīts novadpētniecības elektroniskās datu bāzes papildināšanai. Šajā ziņā Kuldīgas bibliotēka guvusi augstu speciālistu novērtējumu un valstī ir vadošā. Nākamgad septembrī Kuldīgā notiks Latvijas novadpētniecības konference. Valsts mērogā Kuldīgas bibliotēka izcēlusies ar bērnu lasīšanas veicināšanu.

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

Uzticības tālrunis svētkos

Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas bērnu un pusaudžu uzticības tālrunis 116111 no 23. līdz 29. decembrim atkal rīkos tradicionālo Ziemassvētku akciju *Uzticies... Tevi dzirdēs un saprātīs*. Tā domāta tiem, kuri svētku laikā ir jūtas vientuļi un problēmu nomākti. Uzticības tālrunis ir diennakts bezmaksas tālrunis, zvanot gan no fiksētā, gan mobilā telefona.

NO VALSTS POLICIJAS IKDIENAS

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste sabiedrisko attiecību un sadarbības jautājumos Signe Šteinberga.

Uzlauž un apzog

15. decembris. Ap 12.40 Alšungas novadā kādās mājās konstatēts, ka uzlauzta durvis, nozagtas dažādas mantas, tai skaitā ledusskapis, elektriskā plīts, motorzāģis u.c. Ap to pašu laiku Gudeniekos konstatēts, ka no uzlauzta mājas nozagti darbarīki un divi zāles plāvēji. Par abiem gadījumiem sākti kriminālprocess. 17.00 Kuldīgā kādā uzņēmumā atklāts, ka no aizslēgtas atvilktnes

pagaidām nenoskaidrotos apstākļos nozagti vairāki simti eiro. Sākts kriminālprocess.

20. decembris. Kuldīgā, Jelgavas ielā, policijas iecirknī, 2002. gadā dzimis puisis pārrunās uzvedās neadekvāti, nevarēja skaidri parunāt. Jaunietis nogādāts slimnīcā, lai pārbaudītu narkotisko, toksisko vai psihotropo vielu lietošanu. Sākta administratīvā lietvedība.

NUMURA CITĀTS

„Kur dabūt sniegu? Var izbērt miltu maisu, plivināt, un tad viss snieg. Vai arī var saldētavā iebāzt salmiņu un pūst. Tad izveidojas tāds siltuma mākonītis un iekšā sniegš,” skaidro sešgadnieks Rūdolfs Miķelsons.

KAD MĀJĀS IENĀK DUBULTI SVĒTKI

Kā ir tad, ja dzimšanas vai vārda diena iekrīt svētkos? Un, ja vēl tādos kā Ziemassvētki? Vai tas ir dubults prieks, vai arī pretēji – dubultas rūpes? Vai arī dāvanu ir divreiz vairāk? Šoreiz trīs stāsti.

Iemesls radu saietam

Astaševsku ģimene īsto svētku izjūtu atrod dzimtajā Kuldīgā, kur tiek svinēts kuplā radu pulkā.

„Ziemassvētki mūsu ģimenē ir vairāk kā radu salidojums,” saka Aleksandrs Astaševskis, kurš ar sievu Aneti un bērniem dzīvo Rīgā, bet Kuldīgā ierodas atpūsties un svinēt svētkus.

Šo patiesi var saukt par Ziemassvētku ģimenīti, jo Aleksandrs dzimis 24. decembrī, Anete – 23. Vārbūt abi pirmoreiz tikušies jau Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā, kad tur bijuši vienā laikā. Nu viņi ir kopā desmit gadu. Atvasītes Ernests (gads un četri mēneši) un Elza (5) gan dzimuši siltākā laikā: dēls augustā, meita maijā. Tētis Rīgā strādā par bārmeni, bet mamma – reklāmas aģentūrā.

Aleksandrs atceras: „Mana

dzimšanas diena bija iemesls, kāpēc radi un draugi Ziemassvētkos pulcējās pie mums. Omītei Ievai vēl bija vārda diena. Vispirms dāvanas atnesa viesi, pēc tam Ziemassvētku vecītis. Reizēm viņš neatnāca, bet bija laimes aka, un katrs izmaksķerēja dāvanu. Mamma sēdēja akā un dalīja, kas nu kuram pienākas.”

Arī Anetei abi svētki svinēti pie vieniem raušiem: „23. decembrī bija lielā gatavošanās, bet dzimšanas diena – Ziemassvētku vakarā ar radiem. Tagad bieži svinam dubultā – visi radi dodas vai nu pie maniem, vai Aleksandra vecākiem.” Aleksandrs piebilst: „Kopš dzīvojam kopā, dzimšanas dienas palikušas otrajā plānā – vienkārši

braucam uz Ziemassvētkiem Kuldīgā. Pagājušogad svinējām pie manas māsas Ineses. Tur bija mani vecāki, Ineses vīra radi, Anetes vecāki – vairāk nekā 30 cilvēku, taisījām lielo jampadraci.”

Otro gadu vecāki kopā ar Elzu raksta vecītim vēstuli ar savām vēlmēm. „Mūsu svētki sākas ar svētkiem Elzas bērnudārzā,” saka tētis. Arī Rīgas dzīvoklī viņi radot svētku izjūtu. Galdā noteikti jābūt cūkas šņukuram un zirņiem. Arī kūkai, jo ir taču dzimšanas diena! Kā bārmenis Aleksandrs iesaka vienkāršāko un garšīgāko dzērienu – siltu upeņu sulu ar kanēli, apelsīniem un medu.

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

Atpakaļ pie klusuma

Kad apnīk pasaules troksnis, Padures mūzikas skolotāja Anita Sāmieta ņem pašas darināto kokli un spēlē – tā atpūšas prāts un dvēsele.

„Pricējies, ka man dzimšanas diena ir 25. decembrī, nevis Ziemassvētku vakarā, jo tad varu izbaudīt abus svētkus,” saka Padures mūzikas skolotāja Anita Sāmieta.

Tiesa, vairākus gadus Anita dzimšanas dienu nesvin: „Tajā beidzot atpūšos. Kopš 18. novembra mūzikas skolotājiem sākas maratons, kas beidzas ar Ziemassvētku koncertiem un paņem daudz spēka. Pasākumi, kurus rīkoju, ir manis izloloti. Tajos ir mūzika, dziesmas, instrumentālais pavadījums, dejas, dzeja, klašu uzvedumi.” Anitai Padures skolā ir mūzikas pulciņš un instrumentālais ansamblis, un darbs ar bērniem sagādā prieku.

Bet ar vienu kāju viņa jau ir medicīnā: „Man vienmēr bijusi liela interese par alternatīvo medicīnu un dziedniecību. Tagad strādāju pie homeopātes Ilzes Ābeles par reģistratori. Ir

interesanti vērot, kā viņa runā ar cilvēkiem. Ļoti gribētu Stradiņa universitātē apgūt mūzikas terapiju. Katru piektdienu un sestdienu braucu uz sagatavošanas kursiem Rīgā.”

Ziemassvētkos kopā viņi būs četri: Anita, dzīvesbiedrs Pēteris un dēli Marks un Laurijs. Marks (drīz būs 18) Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā apgūst pavāra profesiju un palīdz mammai klāt svētku galdu. Laurijam (11) šogad uzticēta vakara izklaidē. Ja kāds grib nākt ciemos, tad parasti 25. decembrī, kad Anitai vienmēr rezervē pašceptā kūka. Tiek cepti arī pīrāgi: „Šai smaržai mājā ir ļoti liela vērtība.”

Pērn Anita uztaisījusi kokli. „Kad apnīcis troksnis, gribu mājās pie savas kokles. Tā ir mana meditācija, kurā laiks paiet nemanot.”

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

Patrāpās lielāka dāvana

Skrundenieka Ādama Viļņa Veras ģimenē decembris ir svinībām bagāts – lielākās ir 24. decembrī, kad pie mielasta galda sanāk radi un draugi, lai vienlaikus ar Ziemassvētkiem svinētu arī Ādama vārda un dzimšanas dienu.

„Ziemassvētku vecītis Verām dāvanā atnesa puīšeli,” nosmej sieva Līvija. Savukārt jubilārs piebilst: „Neesmu nekad tā daudz domājis – pieņemu, ka visi svin Ziemassvētkus, vienīgi man varbūt reizēm kāda lielāka dāvana trāpījās.”

Par savu piedzimšanas laiku viņš daudz nezina, jo vecāki tikpat kā neko nav par to runājuši. Mamma tik vien pastāstījusi, ka tolaik

ap Ziemassvētkiem bijis ļoti daudz sniega. 1933. gada nogalē, kad Veru ģimenē piedzimis otrais dēls, no Kuldīgas slimnīcas uz mājām Īvandes *Kaupēnos* braukuši zirga kamanās pāri lielām kupenām. Iespējams, ka liktenīgais dzimšanas datums bijis iemesls, lai puīšeli nokristītu par Ādamu. Kā otrs vārds toreiz dzimšanas apliecībā ierakstīts Vilnis, bet padomju gados tas no personas dokumentiem pazudis (padomju pasēs nemēdza būt divi vārdi). Tomēr draugu lokā viņu visbiežāk sauc tieši par Vilni.

No bērnības gadiem Ādamam Ziemassvētki palikuši atmiņā ar ķekatnieku gaitām Vilgāles pagastā. Bērniem tas bijis liels prieks. Tas nekas, ka, pa sniegu brienot, drēbes kļuvušas slapjas. Visās

mājās gaidījušas izrotātas eglītes, pīrāgi, zirņi un citi tradicionālie ēdieni. Kad Ādamam bija septiņi gadi, sācies karš, un tādas jautrības vairs nav varēts atļauties, tomēr arī tad bez eglītes neesot iztikuši. Padomju laikā Jaungada svinības guva pārsvaru pār Ziemassvētkiem, kas svinēti klusumā.

„Ar gadiem mainās izjūtas un tas, ko liekam uz galda, kādi ciemiņi nāk, bet būtība tā pati,” tā skrudenieks. Arī šie Ziemassvētki Veru ģimenē būs tradicionāli: ieradīsies mazdēls Gatis ar savu meiteni, varbūt piedrosies visi trīs brāļi, vēlāk no Vācijas atbrauks meita Irita. Mazmeita Arita ar ģimeni šoreiz gan nevarēsot no Jēkabpils atbraukt, jo viņiem tikko piedzimis meitiņa.

Skrudenieks Ādams Vera Ziemassvētkus vienmēr svinējis reizē ar savu vārda un dzimšanas dienu.

Dainas Tāfelbergas
teksts un foto

Tiecoties pēc skaistā un labā

Cilvēki ir tik atšķirīgi, un dažāda ir viņu pasaules aina. Vieni tic kaut kam vienam, citiem būtisks kas cits. Tomēr par spīti atšķirībām Ziemassvētki spēj vienot – tas ir laiks, kad tiekties pēc skaistā un labā. Galvenais, lai svētki notiek mūsos pašos, nevis tur ārā, dekorācijās.

Svinēt dzīvi un nekontrolēt citus

LAIMA GEIKINA,
Latvijas Universitātes
Teoloģijas fakultātes
profesore

Runājot par dažādu pasaules uzskatu līdzspastāvēšanu, ir jautājums, vai gribam dzīvot mierā vai arī viens otram norādīt, kā pareizi dzīvot. Ja gribam visi kopā dzīvot mierā, tad man kā kristietei tā nav problēma, ka 21. decembrī Rīgā, Bastejkalnā, kāds vilks bluķi. Es zinu, kas tur notiek un kāpēc, bet tā nav mana interese. Tāpat kā cilvēkiem, kuri svin gadskārtu ieražas, tikpat maznozīmīgi ir 24. decembrī iet baznīcā.

Ja gribam viens otram norādīt, kā dzīvot pareizi, tad jebkura puse vilks vai nu uz baznīcu, vai arī bluķi vilkt. Tas ir attieksmes jautājums – vai ļaujam otram dzīvot pašam savu dzīvi tiktāl, cik tas neaizskar valsts vai indivīda drošību. Kristīgā tradīcija pēc

būtības paredz to, ka viens pret otru izturamies ar cieņu un ļaujam otram būt tādām, kāds viņš ir. Katrs izdara savas izvēles, jo Dievs cilvēkam devis brīvu gribu.

Kā sabiedrība mēs esam apsēsti ar kontroli. Ja paskatāmies kaut vai likumprojektus, kas saistīti ar izglītību, vienmēr uzrodas kādi, kuri zina labāk, ko otram vajag. Bet nevaram ielīst otra ādā un vēl jo vairāk – pateikt: tev būs dzīvot tikai tā. Tās ir iekšējās bailes, kas neļauj notikumus piedzīvot dažādi.

Ziemassvētkos katram varētu novēlēt vispirms tikt galā pašam ar savām bailēm un ierobežojumiem un sākt dzīvi svinēt – tad viss sakārtosies dabiski.

Meklējot kārtību un daiļo

INA CELITĀNE, folkloriste

Folklorā ir praktizēšana – tā dod padomus, kas Ziemassvētkos jādara. Tas, ka kaut kas jādara, ir skaidrs, jo atrodamiem gada vistumšākajā laikā. Tad nu latvieša vai kurša praktiskais prāts saka: saulei grūti – jāveļ kalnā.

Ko cilvēki darīja? Ir viena mītiska lieta – apziņa, ka tā pasaule ir citādāka. Tērpties maskā, cilvēks nonāk tādā kā haosā kopā ar visu pasauli, jo saule ir zudusi. Gaisma, diena un saule ir tā kārtība, un, ja saules nav, tad viss ir zudis. Tad tu kā āzis, kā laimes lācis, čigāns, garā sieva vai īsais vīriņš aizej pie kāda ciemos un svinot un dejojot palīdzi saulītei atnākt gaišumā. Tradīcija dod veidu, kā to kārtību atkal atgūt – kādu dziesmu dziedot, kādu ēdienu ēdot, ko darot.

Vispirms ir steiga: ko neesmu paspējusi, ko neesmu izdarījusi. Bet, kad Ziemassvētki notiek, tu pats esi vainīgs vai – gluži otrādi – priecīgs par to, cik pats spēj no tiem izdabūt. Es cilvēkiem novēlu būt gudriem – ņemiet to, kas tiešām notiek! Pasaule ir pilna ar svētkiem.

Man Ziemassvētki ir skaistums. Kad ir sniedziņš, tad vienkāršāk – baltie Ziemassvētki gatavi. Tagad tā nav, bet es izeju laukā un redzu ledu peļķēs, sniegpārslas uz ledus lauskām, un, lūk, tas ir skaistums! Var to ledu vienkārši nokriukšķināt, pārejot pāri, un nodomāt: ai, dubļi... Bet var ieraudzīt skaisto.

Cilvēktapšanas noslēpums

**GATIS MĀRTIŅŠ
BEZDELĪGA,**

Alsungas Sv. Miķeļa Romas
katoļu draudzes prāvests

Pārdomājot Kristus dzimšanas notikumu, baznīcā lieto jēdzienu *cilvēktapšanas noslēpums*. Tas nav noslēpums, kuru Dievs nevēlētos cilvēkiem atklāt, bet – tieši pretēji – tas atklājas Ziemassvētku notikumos, kad Kristus ienāk pasaulē: „Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.” (Jņ 1:14). Viss ir vērts uz Jēzu, kas nāk kā Tēva dāvana. Tikai kam šī dāvana tiek pasniegta? Kuru Dievs vēlas aplaimot? Tas ir cilvēks. Tādēļ mēs varam uz šo noslēpumu parraudzīties arī citādāk, lai tas mums atklātos daudz pilnīgāk.

Dievs dāvā savu Dēlu pasaulei, lai mēs kļūtu pilnīgi – kā cilvēki, kā personības. Kāds varbūt teiks: „Kas man vainas? Vai kāda vaina bija maniem senčiem, kuri dzīvoja pirms Kristus atnākšanas?” Pasaule ir divi vislielākie notikumi, kurus nevar pārspēt nekas: tā ir pasaules radīšana un tās atpestīšana. Pestīšanas augļus bauda arī tās paaudzes, kuras dzīvojušas pirms šī otrā vēsturiskā notikuma.

Dieva mīlētie, kurus viņš pats ir radījis un dāvājis tiem pestīšanu, caur Kristu iemanto cilvēka cieņas pilnību. Jo Kristus tieši tādēļ nāk

pasaulei, lai mūs, cilvēkus, atkal savienotu ar Dievu, lai mums piedotu grēkus, t.i., atdotu to cieņas un mīlestības pilno stāvokli, kāds bija pirms pirmo cilvēku grēkā krišanas. Vecajā derībā Dievs ļaudīm atklājas kā tiesnesis, kurš soda par visiem pārkāpumiem, bet Jaunajā derībā Dievs atklāj savu dziļāko būtību, ko apustulis Jānis izsaka ar vārdiem: „Dievs

ir mīlestība.” (1. Jņ 4:8). Līdz ar to Dievs, dāvādams pasaulei savu mīlestību, cilvēku pieņem kā savu bērnu. Mēs īstenojam Dieva mīlestību pasaulē. Tā ienāk visās dzīves sfērās – kur vien ir cilvēks, kurš ir Dieva bērns, tur ienāk arī Viņa mīlestība. Mūsu apziņā tā ir tik dabiska, ka domājam – tā ir mūsu pašu labestība, draudzība un mīlestība. Mēs aizmirstam, ka

Dievs ir visa tā avots. Tādēļ, cik daudz pie šī avota esam, tik daudz mums pietiek mīlestības pret tuvākajiem, pret savu valsti un tautu, kā arī pret mums pašiem un galu galā pret Dievu. Kristus nāk pie visiem – par to vēstī notikumi Betlēmē, kur labā vēsts vispirms tiek pasludināta ganiem, nevis ķēniņam Hēroda pilī, jo tas nozīmētu, ka tā domāta tikai izredzētajiem. Līdz

ar to pestīšana tiek dota visiem.

Kristus ir dāvāna ikvienam: gan tiem, kuri viņu gaida kā visdārgāko un katru gadu svin viņa dzimšanas svētkus, gan tiem, kuri Kristus atnākšanas bagātību savā dzīvē vēl neaptver. Pirms kristietības laikmeta dominēja cilts, tauta un valdnieka griba, bet vēlāk, pakāpeniski attīstoties humānismam, tiek izcelts katrs cilvēks, personība, kas, saskaroties ar Kristu, tiek svētdarīta. Tieši baznīcā, kas ir kristīgās vēsts nesēja un uzturētāja pasaulē, veidojas šodienas humānā attieksme pret katru cilvēku, piemēram, arī civillikumi, kas ir Dieva labās vēsts apgaismoti. Katoliskā baznīca nav tikai reliģiskās vēsts nesēja, bet arī sociālās mācības devēja. Tā varam runāt par privātīpašumu un atbildību par to dzimtas priekšā, varam runāt par cilvēka tiesībām uz dzīvību un tās aizstāvēšanu, par bērnu dzīvību un daudziem citiem likumiem, kas izveidoja un nostiprināja tādu humānismu, kādu baudām šodien. Bet tas viss balstās kristīgajā vēstī, kuras sākums rodams Ziemassvētkos.

Novēlu visiem sirdī pateicību par Kristus piedzimšanu pasaulē, novēlu dvēselē mīlestību, ar ko dalīties, un to, lai šai labajai vēstij nav robežu!

Ar siltu sirdi un čaklām rokām

Labu darīt varam visu gadu. Un mūsu vidū ir daudzi jo daudzi, kuri vairāk vai mazāk pamanāmi palīdz konkrētam cilvēkam, dara kādu sabiedrisku darbu par baltu velti, iepriecina citus, atbalsta grūtā brīdī. Un Ziemassvētku laiks ir īstais brīdis, lai par viņiem pastāstītu.

„Ainiņas no rūķu dzīves Kuldīgā veidotas, domājot par bērnu prieku. Taču arī pieaugušie jau ir tikai tādi lieli bērni,” atzīst elektriķi Māris Vidmanis un Andris Cinis.

„Mums pašiem ir bērni, kuri mūs sauc par labajiem rūķiem.”

Rūķu ciema gaismotāji

„Mums pašiem patīk tas, ko esam paveikuši kopā ar pilsētas mākslinieci Inesi Sulojevu un bērnu un jauniešu centra skolēniem. Esam lepnī!” tā par izgaismotu Ziemassvētku rūķu ciematiņu Kuldīgā saka elektriķi Māris Vidmanis un Andris Cinis.

„Mēs ar šo darbu ļoti aizrāvāmies,” stāsta Andris, „beigās palīdzējām ne tikai ar elektrību, bet arī veidot ainiņas, piemēram, ledu diķim. Acis mirdzēja gan man, gan Mārim! Vienu vakaru strādājām pat līdz desmitiem. Patīkami, ka sociālajos tīklos parādās bildes, kurās cilvēki saņemot saņemoties ar šīm mājiņām fonā.” Šī nav pirmā reize, kad abi pašnodarbinātie elektriķi rada ko jaunu. Kad pirms pāris gadiem bērni pilsētas eglei darināja lielās bumbas, Māris izdomājis, kā tās izgaismot, un Andris palīdzējis to īstenot.

Andra ģimenē deviņgadīgais Džastins un septiņgadīgā Alise vēl aizvien ļoti gaida ciemos Ziemassvētku vecīti. Savukārt Māra trīsgadīgā Līva un piecgadīgā Emīlija ir tieši rūķu ciema mērķauditorija.

esot elektrības burvis: „Tas ir puisis ar divām labajām rokām. Izdomāt neparastus tehniskus risinājumus un tos īstenot ir viņa vaļasprieks. Elektrība ir viņa draugs – pat pa pirkstiem nesit! Un, jo grūtāk, jo interesantāk. Līdz diviem nakti sēdēja, domāja, plānoja.” Māris piebilst: „Nebija laika nopietni sagatavoties. Galvenais uzdevums – no tā, ko steigā var dabūt, panākt vēlamo efektu. Tas ir diezgan smalks darbs, jo pašas mājiņas un laterniņas ir ļoti smalkas. Mums vajadzēja ierīkot gaismu divos lielajos lukturos, kuros iekšā vesels ciemats, un astoņos marādās bildēs, kurās cilvēki saņemot saņemoties ar šīm mājiņām fonā.”

„Tā ir tikai redzamā daļa,” skaidro A. Cinis, „ir jau arī neredzamā, kas katrai kompozīcijai īpaša – kur noslēpt transformatoru, kā izvietot vadus, lai būtu droši. Tas nebija vienkārši.” Rūķu ciemu vajadzēja apgaismot līdztekus ikdienas pienāmiem – abi ir vieni no meistartariem, kuri mirdzošos svētku rotājumus izvietoja arī citviet pilsētā.

**Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto**

„Nezinu, kurš iegūst vairāk – tie, kuri dāvanas saņem, vai tie, kuri tās dod.”

Labdarības akcijas *Dalies mīlestībā* ilggadējā koordinatore Irma Gertnere (no kreisās) pirms dažiem gadiem kopā ar daļu no lielās skolēnu rūķu armijas, kas veclaudim nes uzņēmēju sarūpētas paciņas.

Izaugusi labdarības kustība

Kad precīzi Kuldīgā aizsākusies akcija *Dalies mīlestībā*, tās ilggadējā koordinatore Irma Gertnere vairs neatceras, bet tas esot 90. gadu vidus.

Ar Kuldīgas uzņēmēju ziedotajām pārtikas paciņām, ko nereti papildina skolēnu ceptas piparkūkas vai citas dāvaniņas un mazi priekšnesumi, ap šo laiku pie aptuveni 100 vientuļajiem pensionāriem ik gadu dodas visu pilsētas skolu audzēkņi. Adreses iesaka sociālais dienests.

Ideja piederot uzņēmējam Modrim Fokerotam un skolotājam Raimondam Kramzakam, kuri savulaik nolēmuši sirngalvjus Ziemassvētkos iepriecināt ar siltu maltīti. Pārtiku viņi atraduši partijas *Tēvzemei un brīvībai/LNNK* domubiedru rindās. Modris uzrunājis arī tolaik Kuldīgas ģimnāzijas vēstures skolotāju I. Gertneri ar viņas audzināmo klasi. Vēlāk audzināmie teikuši, ka paciņai grib pievienot arī kaut ko no sevis, kādai akelai sievietei pat aiznesuši radio. Sākumā uzņēmēja Dzintra Vainšteina palīdzējis sadalīt adreses.

„Pēc tam iesaistīju visu ģimnāziju, bet, kad bērnu un jauniešu centrā strādāju, ierosināju iesaistīt visas skolas. Tā tas notiek līdz šai baltai dienai.”

Irmas pārziņa ir sadalīt skolām adreses, arī paciņas ģimnāzijai un Alternatīvajai sākumskolai, bet darbu ar pārējām skolām pēdējos gados koordinē M. Fokerota meita Ieva Fokerota-Šimane, kura arī uzrunā uzņēmējus. Ziedotāji dāvina produkciju, samaksā pārtikas rēķinu veikalā utt.

Būtiski arī tas, ko piedzīvo skolēni, uzsver akcijas vadītāja. Daudziem atklājas gan veco ļaužu dzīves skarbā puse, gan viņu sirsnība un bagātā dzīves pieredze. „Citur intelligentas kundzes bērnus jau gaida ar uzklātu galdu. Atercos, daktere Šūbe viņus pārsteidza ar grāmatām pilno māju, man bija notamborējusi eņģelīti un uzrakstījusi dzejoļi. Reiz skolēni jautāja, par ko lai ar pensionāriem runā. Teicu, lai pavaicā, kā gājis skolā, lai parāda jaunības dienu bildes. Tad bērni varot stāstus klausīties stundām! Bet citur tikai pavē durvis un paņēmu paciņu, citur neatver vispār. Atercos stāstu: puīši ar ģitārām aizgājuši apsveikt kādu onkuli, nodziedājuši dziesmu, un vecais vīrs pateicībā kādam puikam nobučojis roku. Tā bijusi viena no retajām reizēm, kad puisis aizkustinājumā raudājis.”

**Dina Porīņa
Irmas Gertneres arhīva foto**

Gita Johansone: „Varu vismaz tik daudz, cik ar savu lasījumu ienest kaut mazliet prieka šo ļaužu ne tik jautrajā ikdienā.”

Kad Gita Johansone Skrundas veselības un sociālās aprūpes centrā lasa grāmatas veclaudim priekšā, prieks ir abpusējs.

Kalpošana un ģimenisks brīdis

„Šie koncerti nav uzstāšanās, kurās sagaidīt skaļus aplausus. Tā ir kalpošana Dievam, priecējot citus, īpaši tos, kurus mēs slimības,” tā par Kuldīgas Sv. Katrīnas draudzes bērnu koncertuzvedumu pansionātos teic svētdienas skolas vadītāja Dace Blūma.

Dažādu autoru darbiem par Adventes laiku mūziku piemēklējusi pedagoge Aira Bumbiere, kā arī svētdienas skolas skolotāju palīdzes Elza Elina Kļava un Klinta Tāfelberga. D. Blūma piebilst: „Vienlaikus tas ir ģimenisks pasākums, jo kopā ar bērniem piedalās vecāki. Arī kā svētki, jo ar dzeju un dziesmām pateica-

Kuldīgas slimnīcas aprūpes nodaļā veclaudis priecē Sv. Katrīnas baznīcas svētdienas skolas skolotāju palīdzes Klinta Tāfelberga un Elza Elina Kļava kopā ar audzēkņiem un viņu vecākiem.

mies Dievam un slavējam Viņa mīlestību.” Gan Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļas, gan pansionāta *Venta* zāle

bija iepriecinātu klausītāju pilna. Beigās visi kopīgi noskaitīja lūgšanu *Mūsu Tēvs*.

Arī darbu var padarīt par svētkiem

Latvijas Sarkanā Krusta sociālās aprūpes centra *Venta* aprūpētāja Elita Leimane 24. decembrī pavadis darbā, bet ģimenei viņa atlicinās divas Ziemassvētku dienas.

Ventu par mājām sauc 47 cilvēki no 42 līdz 95 gadiem. „Tāda ir mūsu ikdiena. Ir cilvēki ar kustību, ar garīgiem traucējumiem, ar demenci. Diagnoze dažāda, bet te vieta ir katram. Mēs viņu vajadzības iepazīstam, mēģinām tās izpildīt, palīdzam adaptēties. Lai šo darbu darītu, cilvēki vienkārši jāmil – katrā jāsaskata labais, skaistais un patiesais.”

Ventā Elita strādā no pērnā gada oktobra. „Esmu bijusi sertificēta auklīte, skolā mācījusi kristīgo mācību. Sociālajā centrā ir svarīgi cilvēku pamanīt kā personību. Vēl esmu iemācījies neko neuztvert personīgi. Cilvēki ienāk ar dažādu pieredzi, ar ievainojumiem. Mēs, darbinieki, bieži kļūstam par vistuvākajiem, pret kuriem, pat pašiem negribot, dažkārt visdziļāk apslāpētais aizvainojums nāk gaismā.”

Elita aizrautīgi rāda, ko paveikuši iemītnieki: „Mūsu uzdevums – lai viņi te justos kā mājās. Vadām nodarbības. Kolēģe Silva (*Ventā* otra sociālā aprūpētāja ir Silva Priedniece – aut.) ar klientiem darināja rūķu mājiņas, taisījām arī citus dekorus. Iesaistām visus, cik var. Šī ir un paliek aprūpes iestāde, bet tā ir mūsu ikdiena: radīt ģimenisku vidi – draudzīgu un iejūtīgu. Mans lielākais gandarījums: ja cilvēks spēj sev apkārt ieraudzīt labu. Sirdij vajadzīgs laiks, lai tā mainītos. Tas notiek, kad mainās domāšana.”

Inguna Spulniece, Aivara Vētrāja foto

Andris Beroza aprūpes centrā *Venta* pavadījis vien dažas dienas. Sociālā aprūpētāja Elita Leimane cenšas neuzbāzīgi viņu ievest jaunajā dzīvē.

Elita Leimane: „Esmu kristiete, tāpēc Ziemassvētki man ir vismīļākie. Nevis uzreiz runāt par Dievu, bet darīt labu Viņa vārdā.”

Sirds lasījumi

Skrudeniece Gita Johansone reizi mēnesī dodas uz Skrundas veselības un sociālās aprūpes centru lasīt grāmatas slimajiem un vecajiem ļaudīm.

„Nevaru mājās nosēdēt,” atzīst bijusī Nīkrāces pagasta kultūras organizatore, tagad mājāsaimniece un divu mazbērnu vecmamma, joprojām Skrundas amatierteātra *SAAN* dalībniece.

„Viņa amerikāņu rakstnieka romānā izlasīju, ka kāda kundze iet uz pansionātu lasīt veclaudim. Nodomāju, ka es taču arī to varu. Kad strādāju kultūras namā, kursos pie vokālā pedagoga Edgara Kramiņa bija jāsaņem prozas lasījums. Man un vienai kolēģei viņš teica, ka varam iet strādāt radio vai ielasīt grāmatas audioierakstos.

Sapratu, ka potenciāls jāliek lietā. Tas brīdis pienāca vasarā, kad manū mammu ievietoja aprūpes centrā. Vadītāja Sigita Picule uzreiz bija ar mieru pamēģināt, jo

šeit daudziem veselības problēmas liedz lasīt pašiem.”

Tagad Gita turp iet reizi mēnesī ceturtdienās, un tiek lūgts, lai tikšanās būtu biežākas. Uztvere atšķirīga: dažs ar interesi ieklausās, cits tikai pasīvi vēro, jo, iespējams, ir dzirdes traucējumi. Vairāki iesaistās pārrunās, uz kurām Gita mudina pēc lasījumiem. Īpaši sirsniņa bija Ziemassvētku ieskaņas pēcpusdiēna, kad Gita lasīja Edvarta Virzas *Straumēnus*. Noskaņu papildināja pansionāta iemītnieks, bijušais mūzikas skolotājs Māris Ošeniņš, spēlējot Ziemassvētku melodijas.

„Es nevarētu darīt tik smagu darbu kā aprūpētāja. Taču varu vismaz tik daudz, cik ar savu lasījumu ienest mazliet prieka šo ļaužu ne tik jautrajā ikdienā. Labāk saprotu viņu raizes un apzinos, ka daudzas nebušanas tāds nieks vien ir. Liela nozīme ir priekam, ko varam dot no sirds uz sirdi.”

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Liēlie eksperti Ziemassvētku vecīša jautājumos

Kuram citam gan vaicāt visu neskaidro par Ziemassvētku vecīti, ja ne tiem, kuri viņu visvairāk gaida? Tāpēc devāties uz Kuldīgas bērnodārzu *Cīrulītis*, lai savus jautājumus uzdotu sešiem maziem ekspertiem, kuriem visiem ir seši gadi.

ELZA ZAĶE:
„Vienu nakti Ziemassvētku vecītis bija atnācis. Mēs ar mammu gulējām, bet tad es nogāju lejā un viņu sabaidīju. Viņš pēc tam arī gulēja pie mums, un tad mēs no rīta visi paēdām. Un tad viņš tālāk ceļojumā gāja.”

ELĪZA BUKA:
„Pieaugušajiem laba uzvedība ir, ka viņi slauka mājas, nevis atstāj maziem bērniem slaucīt visu.”

MADARA KĀRKLĪNA:
„Es domāju, ka Salavecis skatās pa kameru, lai zinātu, kas ir klausīgs un kas nav.”

RŪDOLFS MIĶELSONS:
„Viņš nolika dāvanas uz tēta galda ārā. Es nezināju, ka viņš tur bija, – man likās, ka opis tur nolika, lai izjokotu mani. Bet tad es atvēru, un īstenībā tur bija dāvanas.”

ROBERTS LINDENBLATS:
„Domā – viņš tādā mazā skurstenī lien iekšā? Tad jau viņš lēks iekšā, bet tikai kājas tiks cauri. Liekais, resnais vēders vēl paliks ārā.”

ANASTASIJA VEREMEJA:
„Vienreiz dārziņā visiem bija dāvanas, bet brieži bija izmetuši vienu dāvanu no ragavām, un tad Salavecis atbrauca pie mums, visiem bija dāvanas, bet man pašai nebija.”

JAU AR SAVU PIEREDZI

Kāda bērniem pieredze ar Ziemassvētku vecīti? „Es dzirdēju, kā durvis attaisījās vaļā, jo man nav skursteņa,” stāsta Roberts Lindenblats. „Citreiz vecītis lec tajā skurstenī no augšas līdz lejai. Ziemassvētkos es vispār neguļu, jo gribu dzirdēt, kā viņš tās durvis virina. Bet viņš staigā ļoti klusi uz pirkstgaliem – tikai durvis varēja dzirdēt.” Turpretī Elzai Zaķei istabā esot liels skurstenis: „Vecītis pa to skursteni ielien iekšā, un es visu dzirdu – viņš nokrīt, iznāk ārā, noliek dāvanas, iet projām... Bet es pieceļos un dāvanas attaisu. Tad es aizeju uz mammas un tēta istabu un lēkāju viņiem pa vēderu.”

GRIBAS ARĪ REDZĒT

Eliza Buka stāsta: „Man svētkos būs tā, ka mēs ar māsu paslēpsimies krūmos un skatīsimies, kā viņš brauc. Visu vakaru.” Rūdolfs Miķelsons gan ir nedaudz skeptisks: „Un jums nebūs auksti?” Nebūšot. Savukārt Roberts paļaujas uz savu īpašo redzi: „Es vienmēr skatos pa kreisi, jo man tāda laba redze, ka es varu redzēt cauri naktij. Un es gribu to Ziemassvētku vecīti redzēt.” „Bet viņš jau var atbraukt pa otru pusi,” norāda Rūdolfs. „Domā, ka viņš man caur palodzi iekritis iekšā? Izlauzīs mājā sienu?” nepieņemas Roberts.

KĀ VIŅŠ VAR VISU PASPĒT?

Bērni stāsta: Ziemassvētku vecītim palīdz rūķi, viņam ir ragavas un burvju brieži. Eliza uzskata, ka vecītis jau ir ceļā: „Man liekas, ka viņš kādu nedēļu brauc uz to Kuldīgu no Ziemeļpola, lai tiktu te ātrāk. Man šķiet – viņš kaut kur pārnakšņo un tad atkal no rīta brauc tālāk.” Bet kur tad nakšņo? „Viņš var gulēt tikai savās mājās,” uzskata Roberts. „Nē, viņš arī savās ragavās var gulēt,” iebilst Rūdolfs. Roberts nepiekrīt: „Bet kurš tad vadīs ragavas, kamēr viņš gulēs, ko? Domā – vecītis dāvanas dalīs guļot?” Bet Anastasijai Veremejai šī ideja patīk: „Viņš varbūt ir kaut kāds burvju vecītis, kurš guļ un dala dāvanas.” Bet Rūdolfam ir vēl cits variants: „Es zinu – brieži tad dala tās dāvanas!” Bet Roberts joprojām nav pārliecināms: „Tu domā, ka brieži ved vecīti ragavās un paši arī dala dāvanas?”

DAŽI TOMĒR NAV ĪSTI

„Man liekas, ka vakar mums vecītis bija pārgērbies. Es viņam redzēju parastas kurpes un bikses kājās,” stāsta Eliza. Savukārt Elza uzskata, ka „tas, kas iet uz pulciņiem, nav īsts. Bet tas, kas nes dāvanas, tas ir”.

Anastasija stāsta: „Es vienreiz redzēju, ka Salavecim bija nevis zābaki kājās, bet meiteni zābaki, un tad es padomāju, ka tas nav kaut kāds īstais Salavecītis.” Bet Madara piebilst: „Es esmu skatījusies pa ziņām, ka ir arī īsti salaveči un īsti brieži.”

NOVĒRO KAMERĀS

Bez īpašas jautāšanas Elza pati steidz atklāt noslēpumu, kā vecītis uzzina, cik labi kurš uzvedas, un rāda uz signalizācijas ierīcēm pie griestiem: „Pa turieni skatās Ziemassvētku vecītis. Tā ir kamera. Viņš tagad arī skatās.” Jautāju, vai vecītis pats to tur nolika. „Nē,” skaidro Roberts, „to uztaisījis viens labotājs. Un Ziemassvētku vecītis ir savienojis tās kameras ar savējo datoru, lai viņš var redzēt visu pasauli, kādi bērni klausīgi – vai taisa darbiņus, vai klausā skolās, bērnodārzā.” „Ja vecītis pats to darītu, tad cilvēki ienāktu un sabītos,” pamato Rūdolfs. Turklāt Anastasija netic, ka viņam tas izdotos: „Man liekas, ka viņš noveltos, ja pats liktu. Uz kā viņš tur uzķāp? Viņš taču nevar tur aizsniegt!”

Šajā telpā ir kamera, bet vai viņš redz, ko bērni dara laukā? „Tur nav kameru, bet veikalos parasti visu laiku pie sienas ir piestiprinātas,” paskaidro Roberts, kurš vienlaikus ir noraizējies. „Bet kāpēc šeit ārā nav tās kameras? Kā tad Ziemassvētku vecītis varētu redzēt, vai tie bērni ārā ir paklausīgi? Arī ēdamzālē, sporta zālē. Viskautkur. Kā bērns iet skolā, kā viņš palīdz tētim? Kādreiz bērns ir stiprs un var panest malku – tā kā es varu. Šitādu maziņu.”

Par veikalu kamerām zina arī Elza: „Tās tur ir vajadzīgas – ja nu bandīti grib kaut ko no āra izdarīt, tad kameras redz datorā.” Roberts ir pārsteigts: „Ko tu teici? Ko tad vecītis tur izdarīs? Tikai izdalīs dāvanas bandītiem?” „Veikalos bandīti grib iet, jo tur tajās

kasēs ir nauda,” skaidro Eliza. „Ā, veikalos tu domā,” savu pozīciju mīkstina Roberts, „tur ir īstās kameras. Policijas kameras. Bet bērnodārzā ir Ziemassvētku vecīša kameras, lai viņš var zināt. Domā, ka veikalā

vajag Ziemassvētku kameras un bērnodārzā – policijas kameru? Ziemassvētku vecītis skatīsies, kurš kārtīgāks pieaugušais, un policists skatīsies uz bērniem? Ko tas nozīmē?” „Īstenībā bandītiem dāvanas ir nauda,” skaidro Elza. Eliza piekrīt: „Viņiem tikai prātā ir nauda!” „Un dimanti,” papildina Madara. Savukārt Roberts zina: „Bandīti ir tie, kas pārdod tās sliktās lietas.” Bet vai bandītiem arī kāds ko dāvina? „Vieni zagļi dāvanas uzdāvina citiem zagļiem,” paskaidro Rūdolfs.

KAD PIEAUGUŠIE LABI UZVEDAS

Jautāju, vai Ziemassvētku vecītis kaut ko nes arī pieaugušajiem. Jā, kaut kādas puķes un tamlīdzīgas lietas. Bet ko pieaugušajiem nozīmē laba uzvedība? Madara stāsta par savas omas labo uzvedību: „Es esmu vienreiz uzķāpusi uz koka un nokritusi. Un mana oma atskrēja un palīdzēja.” Daži dārziņā biedri gan nav pārliecināti, ka omas var paskriet. „Varbūt tā ir elektriskā oma,” skan viena versija. Savukārt Elzai ir savs piedāvājums: „Pieaugušie var vecas omītes aizvest uz Kuldīgu vai tur, kur viņām vajag. Mana mamma vienreiz tā izdarīja.”

KUR DABŪT SNIEGU?

Visticamāk, Ziemassvētkos sniega nebūs. Vai cilvēki var ko darīt, lai tomēr būtu? Madara uzskata, ka jāpalūdz Dievam: „Es visu laiku brīvdienās saku Dievam, lai nākt sniegs, jo es ļoti ar māsu bēdājos, ka nav sniegs.” Rūdolfs piedāvā dažādas metodes: „Var izbērt miltu maisu, plivināt, un tad viss snieg. Vai arī var saldētavā iebāzt salmiņu un pūst. Tad izveidojas tāds siltuma mākonītis un iekšā sniegs.” Taču vairums bērnu uzskata, ka tur diemžēl nekā nav līdzams. Cerēsim uz brīnumu!

Maija Jankovska
Lāsmas Reimanes foto

ASTROLOGISKĀ PROGNOZE

Nozīmīgākie notikumi no 22. līdz 28. decembrim

Jolanta
Hercenberga,
astroloģeSirsnīgi
Ziemassvētki

Ziemassvētkos valdīs iejūtība un labsirdība. Par to būs pārpūļies noskaņojuma atspoguļotājs Mēness, kas gada vislumšākajā laikā virzīsies caur romantisko Zivju un pēcāk caur straujā Auna zīmi. Būs viegli radīt svētku noskaņu.

Aunim brīnišķīgs laiks atpūtai, izpriecām un ceļojumiem – ciemošanās pie radiem un draugiem mīsies ar viesu uzņemšanu. Impulsīvi lēmumi nebūs ilgi.

Vērši gribēs mainīt attiecības ar tuvākajiem. Ja nepārcentīsieties, pārveidojot citus, kopība stiprināsies.

Dvīņiem būs lielisks garastāvoklis, tie kā optimisma un humora izjūtas vitamīni vairo prieku.

Vēžiem svētki paskries darba dunā: jāspēj pabeigt iesāktais, jā-sāk kas jauns un vēl jāpalīdz tuviniekiem tikt galā ar nepadarīto. Par čaklumu viņi saņems visvairāk atzinības.

Lauvām labpatiks nolīdzināt parādus gan pret cilvēkiem, gan kredītiestādēm. Draugu lokā var uzrasties pielūdzējs vai pielūdzēja.

Jaunavām ģimenē valdīs komandas gars – viens par visiem, visi par vienu. Der ļauties idejām, kas kopīgu mērķu vārdā tagad liek pievilkt jostu, taču nākotnē sola daudz patīkama.

Svari naudu tērēs praktiski, svētkus svinēs tradicionāli un aturēsies no neprognozējamā.

Skorpioniem jāieklausās radu un draugu padomos. Lai arī tie

var raisīt pretestību, noderīgs domu grauds tajos ir.

Strēlniekiem patiks svinēt ar vērienu: jautra kompānija, garšīgi ēdieni, skaisti tērpi, mazliet adrenalīna. Darbā vēl jāpaspēj aiz astes saķert lielās izdevības.

Mežāžiem sirsnīgas attiecības ar tuviniekiem. Patiks laiku pavadīt kopā, gatavot ēdienu, šķirstīt ģimenes albumus.

Ūdensvīri sirds siltumu dāļas pa labi un pa kreisi. Bez darba pienākumiem un svētku rosības mājās paspēs arī iesaistīties sabiedriskos notikumos.

Zivīm domas var lēkāt no pagātnes uz nākotni. Derētu atvēlēt laiku atpūtai, pārdomām un emocionālai labsajūtai.

Čika laiks:

23.XII 12.13 – 16.42,
25.XII 4.48 – 26.XII 2.27,
27.XII 22.57 – 28.XII 8.23.

KONKURSS

Kas tā par vietu pasaulē?

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

59. kāрта

Smilšu kāpu strēles garums ir ap 98 km, plātums – no 0,4 līdz 3,8 km. Daļa pieder vienai valstij, daļa citai. Aizsargājama dabas teritorija, tajā izveidots nacionālais parks. Kāpas izveidotas apmēram pirms 5000 gadiem. Kopš 2000. gada tās iekļautas UNESCO pasaules mantojuma sarakstā.

Atbildes gaidām līdz 28. decembra 11.00; tās sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

58. kārtas atbilde: Sighignola, Itālija.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Indra Ābelīte, Juris Liekņiņš.

VIRTUVĒ

Svētku mielasts, kas katram pa spēkam

Katrīna Spuleniece-
Aīspure, uztura speciāliste

LAŠA TARTARS

Bieži svētku galdā tiek likts mazsālīts lasis, lašmaizītes, bet lasi var pasniegt arī tartara veidā – izskatās un skan smalki, bet pagatavot ir vienkārši.

Vajadzēs: 500 g svaiga laša filejas, 1 sarkano sīpolu, 2 ēd.k. kaperu, 1 ēd.k. olīveļļas, svaigas paipalu olas, mazu buntīti dilļu, citronu, jūras sāli, maltus melnos piparus, grauzdētu maizi.

Kā pagatavot: laša fileju bez asakām sīki sagriež, pievieno sakapātu sarkano sīpolu, dilles un kaperus. Visu samaisa, piejauc olīveļļu, citrona sulu, sāli un piparus. Veido bumbiņu vai tornīti (to var darīt ar formiņu vai tasīti, ko piepilda ar masu un uzmanīgi izgāž uz šķīvīša). Uz tartara liek svaigu paipalu olinu, kam nošķelta čaumalas augšdaļa, pārber ar sāli un dillēm. Pasniedz ar grauzdētās maizes šķēli.

CŪKGAĻA AR DZĒRVEŅU MĒRCI UN DĀRZEŅU BIEZEŅIEM

Sautēta gaļa izdosies mīksta un sulīga, tā neprasa daudz uzmanības, turklāt ir veselīgāka nekā cepta. Dažādi biezeņi var būt veids, kā dārzeņus iemānīt tiem, kuri parasti no tiem atsakās.

Vajadzēs: 1–1,5 kg cūkas kakla karbonādes, buljonu, sviestu cepšanai, rozmarīna zariņus, kadiķu ogas, lauru lapas, 2 sīpolus, ķiploku, melnos piparus; mērcei – dzērvenes, apelsīnu sulu, cukuru; biezeņiem – kartupeļus, ķirbi, puķkāpostu, saldo krējumu vai pienu, sāli.

Kā pagatavot: cūkas kakla karbonādes gabalu no visām pusēm apcep izkausētā sviestā. Tad liek dziļā cepamajā pannā vai pīlē, pārlej ar buljonu (apmēram līdz pusei), pievieno garšvielas: rozmarīnu, kadiķu ogas, lauru lapas, sakapātus sīpolus un ķiplokus, melnos piparus. Trauku pārklāj ar foliju vai uzliek vāku, 220 grādos liek sautēties pusotru stundu. Pēc stundas gaļu var sagriezt šķēlēs, tā pārbaudot, vai tā ir izcepusies. Sagrieztu pacep vēl, ja vajag. Taisa mērce – katliņā ieber dzērvenes, pielej apelsīnu sulu, pieber nedaudz cukura. Vāra, kamēr ogas pārsprāgst. Atsevišķi izvāra kartupeļus un ķirbijus. Kad gatavi, abus saspaida ar stampiņu un sajauc kopā, iejauc saldo krējumu vai pienu, pieliek sāli. Uzksē. Lai biezenis viendabīgāks, to var sakult ar mikseri. Izvāra puķkāpostus, ar blenderi samalcina, piejauc saldo krējumu un sāli. Uzksē. Gaļas šķēli pasniedz ar dzērveņu mērci un divu veidu biezeni, dekorē ar zaļumiem.

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 13. līdz 20. decembrim piedzimušas desmit meitenītes un trīs puikas.

Bērniem doti šādi vārdi: Ketija Ieva, Alise, Aleksa, Annika, Rūta, Sofija, Paula, Grieta, Undīne, Ketlīna, Edgars, Jēkabs, Patriks.

Vārdu domāja tētis

Aija un Kārlis Kantsoni no Dundagas 20. decembrī 7.31 sagaidījuši pirmdzimto meitiņu Undīni – 57 cm garu un 3047 g smagu. Tētis tāsta, ka meitas vārdu domājis viņš, bet, ja būtu puisītis, tad to darītu sieva. Dzemdības bijušas diezgan smagas un ilgas, bet meitiņa atskrējusi laikā, lai dzimšanas diena nav jāsvin Ziemassvētkos. Vecākus priecē Kuldīgas slimnīcas atsaucīgais personāls un mājīgās telpas. Arī Undīnes tētis pirms 31 gada dzimis Kuldīgā.

Pirmā meitenīte

Ilonai un Kristapam Asariem no Saldus novada Šķēdes pagasta 19. decembrī pasaulē nāca meitiņa Paula – pirmais bērniņš. „Sen zinājām, ka būs Paula, bet radniekiem gan līdz pat piedzimšanai vārdu neteicām,” atzīst vecāki. Arī rados esot mazi bērniņi, bet visi puikas, un Paula ir pirmā meitenīte, tāpēc ļoti gaidīta. Viņa piedzima 52 cm gara un 3390 g smaga.

Lāsma Reimanes teksts un foto

MĀJĀDZĪVĒNIKI

PATVERSMĒ DZĪVĒNIKUS
PIEŅEM PAR NAUDU

Uzņēmuma *Mīlās ķepiņas* dzīvnieku patversme turpina darboties, tikai par maksu, pastāstīja tās īpašniece, veterinārārste Marita Līdaka.

Kuldīgas maksas patversmē *Mīlās ķepiņas* pašlaik mitinās un jaunus saimniekus gaida divgadīgas kaķenītes Marķīze un Roksija.

Kurzemnieks jau rakstīja, ka šoruden Kuldīgas novada dome ar šo uzņēmēju nepagarināja līgumu par klaiņojošo dzīvnieku ķeršanu. Par tādiem tagad jāzvana pašvaldības policijai, tai savukārt jāpasūta ar dzīvnieku ķērāju Aivaru Celitānu, kurš noķertos kaķus un suņus nogādā patversmē Saldū. Savukārt Kuldīgā *Mīlās ķepiņas* tos pieņem par maksu.

„Paldies cilvēkiem, kuri paņēma visus kaķus, kad līgums ar pašvaldību beidzās un man vairs nebija naudas tos uzturēt. Tagad šeit ir divas divas gadus vecas, sterilizētas kaķenītes no Ventspils, tās atveda paši saimnieki, jo alerģijas dēļ nevarēja paturēt.

Turpmāk *Mīlājās ķepiņās* būs maksas patversme: cilvēki paši var dzīvniekus atvest, bet par uz-

turēšanu būs jāsamaksā, arī par sterilizēšanu. Ja kāds vēlas, lai braucu ķert ielas dzīvniekus, arī par to jāmaksā. Es darbojos tāpat kā privāti ārsti: pieņemam dzīvniekus ambulancē, darbojas veterinārā aptieka un patversme. Piedāvāšu arī viesnīcu gan suņiem, gan kaķiem,” skaidro M.Līdaka. Tur viņa pieņemtu dzīvniekus no tiem saimniekiem, kuriem, piemēram, uz dažām dienām jāaizbrauc.

„Pēc tam, kad līgums netika pagarināts, biju spiesta atlaist meiteni, kura man palīdzēja patversmē, no darba aizgāja arī aptiekas meitene – paliku viena. Sākumā domāju, ka patversmi slēgšu, bet sapratu, ka jāturpina darboties. Tagad strādāju četras dienas nedēļā,” teic uzņēmēja.

Inguna Spuleniece
Aivara Vētrāja foto

- Lai dzīvniekus nodotu Kuldīgas privātajā patversmē *Mīlās ķepiņas*, jāzvana veterinārārstei Maritai Līdakai. Tālr. 26336191. Tas ir maksas pakalpojums.
- Lai klaiņojošus dzīvniekus pieteiktu to ķērājam Aivaram Celitānam, jāpasūta ar pašvaldības policiju, tālr. 63320373, 28881288. Par šo pakalpojumu maksā pašvaldība.

PALDIES UN APSVEIKUMI

Paldies visām Kuldīgas skolām, tehnikumam, kā arī bērnu un jauniešu centram par dalību ikgadējā akcijā *Dalies mīlestībā*. Īpaši pateicamies Kuldīgas uzņēmējiem un privātpersonām, kuras to atbalsta finansiāli. Paldies SIA *Rietumu nafta*, SIA *Rezerve*, z/s *Baļļas* un Ievai Sadauskai, *Stendera picai*, z/s *Zvejas*, SIA *Skrīveru saldumi*, SIA *Mars*, SIA *Mežmaļi*, SIA *IMG projekti*, SIA *ZR autodetaļas*, Gatim Rautiņam, Arnoldam Pizikam, Andrim Upmalim, kā arī tiem, kuri nevēlējās savu vārdu publikot. Gaišus Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu vēlot, akcijas koordinatore Irma Gertnere un Ieva Fokerote-Šimane.

Baibiņ, lai tev nepietrūkst spēka un izturības, lai prieks un radošums visu 2018. gadu!

Gardēža meitenes

Sakot mīļu paldies, ka atceras un priecē savus pensionārus, novēlu visiem *Liepziedīņa* darbīgajiem rūķīšiem siltus, mīļus Ziemassvētkus, cerīgu, radošu 2018. gadu! Lai viss izdodas!

Vienmēr jūsu Zinaīda Kolerte

Sirsnīgs paldies Kuldīgas novada bibliotēkas vadītājai Laimai Ostelei, lasītāju kluba dvēselei Mārītei Milzerei, Līgai Brenci un pārējiem darbiniekiem par iespēju lasīt visjaunākās grāmatas, dalīties iespaidos par tām, tikties ar interesantiem cilvēkiem un ar mūsu rakstnieku acīm iepazīt Latviju! Lai jūsu mājās silti un priecīgi Ziemassvētki, lai laimīgs un radošs atnāk Jaunais gads!

Lasītāju kluba vārdā Aija un Larisa

Sirsnīgs paldies Skrundas pasta nodaļas vadītājai Janai Lindei par nesavtīgo palīdzību un padomiem manā ikdienas darbā.

Guna

Kuldīgas slimnīcas aprūpes nodaļas darbiniecēm iemītnieki no Aizputes ielas 22c vēl, lai katrā mājā ienāk Ziemassvētku brīnums, lai katru gadu sirds no jauna tic, cer un mīl.

Paldies šoferītim Uldim Vizbulim par patīkamiem braucieniem maršrutā Virka–Pelči. Ļoti sirsnīgs, ar savu jauko humoru pamodinās pat pusaizmigušu pasažieri. Paldies par prieka devu visai dienai. Visu to brīnišķīgāko, veselību, prieku vēlam mēs – tavi pasažieri.

Visām Kuldīgas daudz bērnu ģimeņu biedrības *Šūpulītis* esošajām ģimenēm un mūsu mīļajiem un atsaucīgajiem ziedotājiem novēlu skaistus, mirdzošus Ziemassvētkus, un lai laimīgs, veselīgs un radošs atnāk 2018. gads!

K.D.G.B. *Šūpulītis* valdes vadītāja Argita Zundovska-Mediņa

Kuldīgas rajona invalīdu biedrības valde saviem biedriem, sadarbības partneriem, atbalstītājiem un novada domei vēl, lai Ziemassvētku prieks valda katrā no mums, lai sirds siltums sasilda ikvienu, ko satiekam savā ceļā, lai acis saskata gaišumu, kas paveras, dāvājot tikai labu, lai Jaungada brīnums vispirms notiek mūsos! Laimīgu 2018. gadu!

Gaišus un svētīgus Ziemassvētkus! Lai radošām idejām bagāts, laimīgs, satīcīgs un veselīgs Jaunais 2018. gads! Saviem biedriem un atbalstītājiem no sirds vēl ģimeņu biedrības *Dzirkstelīte* valde.

Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu novēlam mūsu mīļajai dakterītei Inārai Andersonei, Ērpju ģimenei, iedzīvotājiem Jelgavas ielā 66, Bogdanovu ģimenei, visiem mīļajiem radiņiem, kā arī kaimiņiem Allai, Sarmītei un Larisai ar ģimeni.

Goldmaņu ģimene

Visskaistākais zieds ir dvēseles zieds, ko cilvēks cilvēkam sniedz, teikusi V.Kokle-Līviņa. Saku sirsnīgu paldies Kuldīgas uzņēmējiem un Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma audzēkņiem par brīnišķīgo dāvanu un vēlējumiem Ziemassvētkos.

Vija Zigrīda Ozoliņa

Paldies dakterei Rendniecei un viņas māsiņai Ilzei par sirsnību, iejūtību un sapratni! Svētīgus Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu!

Ilga Mēness

Liels paldies dakterēm Gailītei un Smiltānei, čaklajām māsiņām un rūķīšiem – māsiņu palīdzēm – par manu rūpīgo ārstēšanu. Novēlu klusus Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu!

Alma Ziemele

Paldies par allaž sagādāto prieku talantīgajam, dvēseliski bagātajam, ar saulainu humoru apveltītajam Ziemassvētku vecītim Andrim Grīnvaldam!

Dzidra Lāce

BAZNĪCĀ

Lai ielāpi neaizlido reizē ar putniem

„Mums nav tiesību nolaist rokas,” saka Kuldīgas Sv. Annas draudze, kura pēdējos gados daudz darījusi, lai kultūrvēsturisko namu saglabātu, taču nu tā lūdz tagadējo un bijušo kuldīdznieku, kā arī ikviena cita labas gribas cilvēka atbalstu vērienīgam darbam – baznīcas torņa jumta maiņai.

Latviešu luterāņu baznīca 1904. gadā uzcelta par ziedojumiem, ko vairākos desmitos gadu savākuši lielākoties vietējie ļaudis.

Draudzes aicinājumā, ko parakstījuši mācītājs Mārtiņš Burke-Burkevics un draudzes priekšnieks Aigars Ostrovskis, teikts: „Mūsu baznīca var lepoties ar to, ka tā nav pārtraukusi darbību ne 2. pasaules kara, ne padomju okupācijas laikā. Tā vienmēr bijusi arī augstu kultūras vērtību nesēja, īpaši kara gados uzturot gara spēku ar piesātinātu mūzikas dzīvi. Pateicoties mācītāja Oskara Sakārņa idejai, sarīkots garīgās kantātes konkurss, un Lūcijas Garūtas darbs *Dievs, Tava zeme deg!* nu ieņem paliekošu vietu Latvijas mūzikas vēsturē. Arī tagad cenšamies šo tradīciju saglabāt, dodot iespēju uzstāties gan slaveniem

māksliniekiem, gan skolēniem ar svētku koncertiem. Pilsētas svētkos allaž rīkojam paši savu koncertprogrammu, dievnāmā un dārzā gaidot ikvienu. Dodam spēles vietu Kuldīgas jaunajam festivālam *Teātris ir visur*. Lepojamies arī ar to, ka mūsu baznīcu ar tās sakopto apkārtni laulību ceremonijai gadā izvēlas ap pussimt pāru pat no Rīgas, Jēkabpils u.c. vietām.

Pēdējos gados liels ieguldījums ir draudzes realizētie projekti ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas, Valsts kultūrkapitāla fonda, *Rietumu bankas*, programmas *LEADER* un novada domes atbalstu, kā arī par pašu savāktajiem ziedojumiem. Baznīcā iekļāta jauna grīda, restaurēti visi dienviņu fasādes logi un nu arī daļa ziemeļu fasādē. Tornī nomainītas

bojātās koka konstrukcijas.

Bet jau divus gadus baznīcas zaļais jumts ir ielāpu noklāts, un tuvojās laiks, kad šie ielāpi var pievienoties putniem, atsedzot vietu lietus strauēm uz nesen nomainītajām koka konstrukcijām tornī. Visiem zināms, ka mājas remonts taču jāšāk ar jumtu, bet, lai atrastu summu, kāda vajadzīga baznīcas jumta maiņai un vispirms projekta izstrādei, var paiet tik ilgs laiks, ka pēc tam vairs nebūs, kam to uzlikt.

Paveiktie darbi ir kā ceļš kalnup, kurā soli pa solītim esam gājuši uz mērķi – saglabāt mūsu senču mantojumu, jo mums nav tiesību nolaist rokas un apstāties. Tāpēc lūdzam ikviena cilvēka atbalstu un ceram, ka mūs sadzirdēs.”

Dina Poriņa
Draudzes arhīva foto

Kuldīgas Sv. Annas baznīca kalpo ne vien draudzei, bet arī dažādiem kultūras notikumiem, tāpēc tiek lūgta ikviena cilvēka palīdzība torņa jumta remontam. Zaļās metāla plāksnes daudzviet vairs nespēj turēties pretī lietaim un vējam.

Kuldīgas Sv. Annas evaņģēliski luteriskā draudze

Reģistrācijas Nr. 90000100015

Dzirnavu iela 12, Kuldīga,

Kuldīgas nov., LV-3301

Konta Nr. LV48HABA0551044183720

PĀRDOD

AUDI B4, 16V DOHC, 2,0, benzīns, TA 10.2018. Tālr. 29810107.

ZIEMAS RIEPAS – jaunas, lietotas – traktoriem un lauksaimniecības tehnikai. Uz vietas montējam, piedāvājam arī alumīnija un metāla diskus, to remontu, arī automašīnu remontu. Tālr. 24933391, 26202676.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Iespējams izings. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (Elvi), tālr. 28378818.

Pārdod visu veidu **ŽALŪZIJAS**. Labas cenas un izpildes termiņi. Atlaides gatavo izmēru žalūzijām. Mucenieku iela 25, Kuldīga. Tālr. 28448638.

PIENA VADU, 30 govīm, četri slaukšanas komplekti, automātiska mazgāšana. Tālr. 28219226.

CŪKGAĻU, 2,50 EUR/kg. Tālr. 25729801.

Pārtikas, lopbarības **KARTUPEĻUS**, varu piegādāt. Tālr. 26284210.

Pārtikas **KARTUPEĻUS** ar piegādi. Tālr. 29782600.

SKĀBSIENU rulonos. Tālr. 29212519.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

Pārdod sausu alkšņa **MALKU** 40 l maisos. Cena 2,00 eiro. Tālr. 20602800.

Esi mūsdienīgs!
www.307.lv
Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora
307.lv

PĒRK

SIA **Lāses AM** par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES** (kautsvārā) un **CŪKAS** (dzīvsvārā). Transports bez maksas. Ir piemaksas par nodoto lopu daudzumu. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA **Kurzemes Gaļsaimnieks** – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Transports bez maksas. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

SIA **Valinda** – **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

AUTOMAŠINAS. Tālr. 28394754.

Vieglās **AUTOMAŠINAS**, traktoru **PIEKABES, INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez tāksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

SIA **PRIEDES AG** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tālr. 26993794.

Pērk **ĪPAŠUMUS AR MEŽU**, cirsma. Tālr. 25770062.

Bērza, ozola, oša, melnalkšņa **ZĀGBALĶUS**. Tālr. 29428876.

Veco **PAPĪRA NAUDU**, monētas, saktas, apbalvojumus, figūras. Tālr. 26499892.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 29395570.

Kuldīgas novada politiski represēto biedrība aicina uz gada **NOSLĒGUMA PASĀKUMU** 28. decembrī 14.00 **Rumbiņas zālē**. Pieteikties līdz 26. decembrim. Tālr. 28450519.

PATEICĪBA

Paldies Induļa Vicinska apbedīšanas pakalpojumu birojam un SIA **P Arvi** kafējnīcas **Jumis** kolektīvam par atsaucību un profesionālu darbu, pavadot OSVALDU SIMANOVIČU pēdējā gaitā. Novēlam viņiem gaišus un priecīgus svētkus!

Dēls Gundars

DAŽĀDI

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

TĪRA un remontē akas. Tālr. 27448331.

TĪRA dziļurbumus. Tālr. 29296723.

VAJADZĪGI

SIA **HRG-lux** (41203030738) vajadzīga **PĀRDEVĒJA**. CV sūtīt e-pastā: gatisr22@inbox.lv. Tālr. 24500402.

VĒLAS NOMĀT

Labu **ARAMZEMI** āboliņa audzēšanai, laba samaksa. Tālr. 29179992.

PĒRKAM
* **Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;**
* **Papīrmalku ostās: (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)**
Palīdzam noformēt dokumentus, veicam cirsma iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Telefoni informācijai: 29196926 www.metsaforest.com/lv

SIA STILLS, Talsu nov. Laidzē pērk **zāgbaļķus:**
■ **OZOLA ZĀGBALĶUS** no 24 cm/d
A klase no 160 līdz 330 eiro/m³
1. šķira no 120 līdz 170 eiro/m³
2. šķira 90 līdz 120 eiro/m³
■ **OŠA ZĀGBALĶUS** no 24 cm/d
A klase 120 līdz 180 eiro/m³
1. šķira 80 līdz 120 eiro/m³
Samaksa tūlītēja. Tālr. 29463811, 29334955.

LĪDZJŪTĪBAS

Ar mūžiem tāpat kā ar svecēm – Deg, kamēr nenopūš vējš.

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, VALDI REMERTU pēdējā gaitā pavadot.

Kuldīgas policijas iecirkņa darbinieki

Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē Mums neiznāks ar tevi parunāt, Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu, Mums vajadzēs tik sirdī saglabāt.

/I.Mežnora./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, VALDI REMERTU mūžībā pavadot.

Mednieku klubs *Alsunga*

Patiesa līdzjūtība Remertu ģimenei, dēlu pēkšņi zaudējot.

Kaimiņi Gaismas ielā 7

Ir tumsa nodzēsusi silto liesmu, Vēl grūti aptvert to, cik zudums liels.

/Ā.Elksne./

Skumju brīdī esam kopā ar Baibu un Rutu, mammu aizsaulē aizvadot.

Kolēģi *Norvik bankas KAC Ventspils*

Tuvs cilvēks neaiziet, Viņš tikai pārstāj līdzās būt...

/S.Kaldupe./

Izsakām līdzjūtību Arturam Liepiņam, dzīvesbiedri kapu kalnīnā pavadot.

M/k *Snēpele*

Tik daudz vēl nepateiktā No dzīvē izjustā, Tik daudz vēl nepaveiktā No mūžā cerētā.

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Ligitai ar ģimeni, no ANDRA atvadoties.

Kaimiņi Abavas ielā 3

Dārzā novīst zieds pēc zieda, Cilvēks aiziet viņiem līdz.

Un bezgala skumjš un vientuļš

Kādā mājā atrān rīts.

/N.Dzirkale./

Esam līdzās Ligitai ar ģimeni, ANDRI mūžībā pavadot.

Biedrība *Mūsu cerība*

Trīs saujas vasaras, dzimtenes vasaras Dodiet man līdzī, kad šī saule riet.

Nevajag nopūtu, nevajag asaru!

Klusu! Lai kamene ķimenēs dzied!

/Ā.Elksne./

Skumjā brīdī esam kopā ar Dainu, brāli mūžībā pavadot.

Ventavieši un diriģente

18. decembrī miris **VALDIS REMERTS** (11.02.1960. – 18.12.2017.). Izvadīšana sestdien, 23. decembrī, 14.00 no Meža kapu kapličas uz Meža kapiem. Tuvinieki

Profesionālās izglītības kompetences centrs Kuldīgas tehnoloģiju un tūrisma tehnikums **STUDENTU ZIEMAS UZŅEMŠANA** 27.11. 2017. – 05.01.2018.

Profesionālās vidējās izglītības programma	Profesija	Mācību ilgums
Bērnu aprūpe	aukle	1,5 gadi
Enerģētika un elektronika	atjaunojamās enerģijas tehniķis	1,5 gadi
Viesnīcu pakalpojumi	viesu uzņemšanas dienesta speciālists	1,5 gadi
Restaurācija	restauratora asistents	2 gadi

Dokumentus pieņem: Liepājas ielā 31, Kuldīgā, 1. stāvā, informācijas centrā, katru darba dienu 8.00–17.00, tālr. 63324082, 25631181, www.kuldigastehnikums.lv. **MĀCĪBU SĀKUMS 2018. GADA 8. JANVĀRĪ 10.00.**

VIEGLATLĒTIKA

Godalgas Ziemassvētku kausā

Kuldīgas novada sporta skolas vieglatlēti no starptautiskajam sacensībām **Ziemassvētku kaus** Ventspilī atgriezušies ar medaļām un citiem labiem rezultātiem.

U-18 grupā 60 m/b 1. vieta Kristiānam Skurulam (8,48), kārts-

lēkšanā 2. vieta Emīlam Līdakam (3,00 m), augstlēkšanā 3. vieta Danai Danielai Dāvidai (1,50 m).

60 m piektā bija Kristīne Grīnberga (8,34), devītā – Annija Paula Ansona (8,42). 8. vietā ierindojās vairāki sportisti: 60 m/b Samanta Santa Gruntiņa (10,03), tāllēk-

šanā Anta Abersone (4,79 m) un Kristis Stepanovs (5,52 m).

U-20 grupā uzvara kārtslēkšanā Ērikai Jēkabsonai (3,00 m), 3. vieta augstlēkšanā Kintijai Jēkabsonai (1,50 m). Markusam Reivītīm 6. vieta gan tāllēkšanā (5,48 m), gan 60 m (7,57).

Lielais decembra KONKURSS
 Kurzemnieks kopā ar draugiem dāvanas nes...
Atbilde (20. decembris)
Grupā *Symbolic* spēlē divi kuldīdznieki: Lauris Aišpurs un Ģirts Blūms. *Symbolic* pirmo albumu saņem **AUSMA KREIDERE**. Gaidām redakcijā.
Lūk, uzdotie jautājumi lielajā decembra konkursā ir izspēlēti, kopā esam sagaidījuši Ziemassvētkus. Paldies *Kurzemnieka* draugiem un kuplajam dalībnieku pulkam. Lai jauki svētki!
Jūsu *Kurzemnieks*

INTERESANTI

Tēja ar kofeīnu un glaukoma

Kā liecina jauns pētījums ASV, vismaz tase karstas tējas dienā var pazemināt glaukomas risku. Glaukoma ir galvenais redzes zuduma cēlonis – tā rodas, ja acī palielinās spiediens. Tas var sabojāt redzes nervu, izraisīt redzes zudumu vai aklumu. Pētnieki pārskatīja 2005.–2006. gada valsts veselības un uztura pārbaudi (NHANES) Amerikā. No 1600 sievietēm un vīriešiem, kuriem pārbaudītas arī acis, ap 5% bija glaukoma. Lai noteiktu, vai glaukomas riskam ir saikne ar dzērienu izvēli, tika pētīts, cik bieži aptaujātie 12 mēnešos lietojuši kafiju, tēju vai bezalkoholiskos dzērienus. Kafijas mīļotāji pārspēja tējas dzērējus, taču vienīgi tase karstas tējas ar kofeīnu bija saistīta ar zemāku glaukomas risku. Atklājumi nemainījās arī pēc smēķēšanas un diabēta pārbaudes (abi ietekmē glaukomas risku). Kalifornijas universitātes oftalmoloģijas profesore Anna Koulmane domā: viens no izskaidrojumiem var būt tas, ka tējā, kas satur kofeīnu, ir vairāk antioksidantu nekā tējā bez kofeīna.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 22. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 47 min. Saule lec 8.55, riet 15.42.

Naktī 0°...+3°

R → A
D
1-2 m/s

Dienā +1°...+3°

Z
R → A
D
3-4 m/s

RĪT, 23. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 46 min. Saule lec 8.56, riet 15.42.

Naktī -1°...+1°

Z
R → A
D
2-4 m/s

Dienā +2°...+6°

Z
R → A
D
6-7 m/s

PARĪT, 24. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 45 min. Saule lec 8.57, riet 15.42.

Naktī +3°...+5°

Z
R → A
D
4-5 m/s

Dienā +2°...+4°

Z
R → A
D
4-6 m/s

Palutini sevi un dāvinī citiem!

JAUNUMS! Triumph sieviešu veļa.

veikals **Estē**

Bagāts sortiments no LAUMA lingerie

Kuldīgā, Jelgavas ielā 1, tālr. 633-22702

KUREKSS

PĒRK

- cirsmas
- mežuš ipašumā
- skujkoku zāgbalkus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKŠAS ZĀGBALĶU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventspils, Kuldīgas un Dundagas novados

- Cirsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
- zāgbalki: tālr. 29141474;
- transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033

www.kurekss.lv

DAILES TEĀTRIS

Daudz, daudz laimītes!

VEĢGADA APSVEIKUMU KONCERTS 2 DAĻĀS
Pirmizrāde - 2017. gada 22. decembrī

! UNIKĀLA IESPĒJA !

IEĢĀDĀTIES INDIVIDUĀLU APSVEIKUMU, KURĀ IEKĻAUTA APSVEIKUMA TEKSTA NOLASĪŠANA UN KONCERTA DZIESMAS VELTĪŠANA

Informācija pa tālr. 67294444 Kases darba laiks: 10.00-19.00; S., Sv. 11.00-18.00 www.dailteatris.lv

Jaunumi arī portālā www.kurzemnieks.lv

IESPĒJA

AEGEE – kā studentiem ceļot un iepazīt Eiropu

Eiropas studentu organizācijas AEGEE Rīgas grupa rīko iepazīšanos – interesenti tiks gaidīti 4. janvārī no 18.00 līdz 20.00 Aspazijas bulvārī 5, Latvijas Universitātes Biznesa, vadības un ekonomikas fakultātē.

AEGEE (no franču valodas – Association des États Généraux des Étudiants de l'Europe) ir viena no lielākajām Eiropas studentu organizācijām. Dibināta 1985. gadā Parīzē, tagad pārstāvēta 200 pilsētās 40 valstīs. AEGEE bija tā, kas savulaik izveidoja apmaiņas programmu Erasmus. Organizācijas misija – studentiem un citiem jauniešiem dot iespēju aktīvi rīkoties, radīt telpu dialogam un mācībām. Tā ir lieliska starptautiska vide, kurā

mācīties, ceļot, labi apgūt svešvalodas, pilnveidot sevi.

Rīgas grupa aicina gan Latvijas, gan Erasmus studentus, jo iepazīšanās sarīkojumā būs informācija par visām šīs organizācijas iespējām, tostarp vasaras universitātēm.

Vairāk informācijas: www.aegge.org. Rīgas grupu var sameklēt arī vietnēs: www.facebook.com/aegge.riga, www.instagram.com/aegge.riga. Var rakstīt e-pastā: info.aegge.riga@gmail.com.

SEN

Ādolfs Kaktiņš

13. novembrī Kuldīgas–Griķu zemnieku savienības nodaļa sarīko Ādolfa Kaktiņa koncertu. Vienam otram kuldīdzniekam viņš vēl atmiņā no 1913. gada, kad viņš pašā vasaras viducī uzstājās Šillera zālē. A.Kaktiņš

ir vienīgais ārzemēs plašāki pazīstamais latviešu dziedonis. 1913.–1914. gadā viņš dziedājis Vācijā Nirnbergas operā kā labākais un speciālākais baritons. Bēgļu laikā devis koncertus lielākos Krievijas centros. Pagā-

jušajā sezonā viesojies Grand operā Parīzē, izrādēs Vācijā, Zviedrijā, Igaunijā un Lietuvā. Visur viņš izpelnījies atzinību.

Kuldīgas Vēstnesis pirms 90 gadiem

GALDA TENISS

Viktorija un Markuss – līderos

Galda tenisā Stīgas kausa izcīņas trešajā posmā Alojā meitenēm pirmajā vietā – Kuldīgas novada sporta skolas audzēkne Viktorija Poriņa, bet zēniem – Markuss Sīlis.

Meitenēm 6. vietā ierindojās Laine Lauva, zēniem 9. vietā – Dāvis Avdjukevičs, 12. – Klāvs Anrijs Zariņš, 13. – Kristers Mednieks. Priekšā vēl trīs posmi, bet pagaidām savā vecuma grupā kopvērtējuma līdere ir V.Poriņa, bet M.Sīlis ir starp trim labākajiem.

Stīgas kausa izcīņā galda tenisā labāko skaitā ir kuldīdznieki Viktorija Poriņa un Markuss Sīlis.

Inta Jansone
Leonīda Temjaševa arhīva foto

NENOKAVĒ!

„Kurzemnieku” jaunajam gadam vari abonēt līdz **27.** decembrim!